

IBRIS

We know
books

Gri și culorile curcubeului

de Cristina Reali

1

— Povesti din —

SPIRIDUX

— Ținutul Spiridușilor —

PASTEL

Departe de Ținutul Spiridușilor exista o altă pădure fermecată, numită Pădurea Curcubeului.

Acolo trăiau foarte mulți iepurași... și ghici ce? Toți aveau culori diferite! Unii erau roșii, alții roz, verzi, portocalii sau galbeni. Era o adevărată bucurie să mergi să îi vizitezi.

În fiecare an, de Sărbătoarea Curcubeului, gardienii pădurilor din toate colțurile lumii veneau în Pădurea magică.

În toate zilele de sărbătoare primeau o traistă cu câteva pietre fermecate și multe bomboane de ciocolată.

Erau cele mai bune din lume!

De Sărbătoarea Curcubeului, acesta picura culori pe pietrele fermecate, care deveneau multicolore.

Era un nou început. Ajunși în pădurile lor, spiridușii puneau pietrele pe jos și ele se transformau într-un curcubeu din care picurau culori pretutindeni. Iar natura prindea viață.

LBRIS

We know
books

Lupul, Leul și Corbul, gardienii pădurilor spiridușilor, erau deja la marginea hotarului, pregătiți de plecare.

Cantichino, spiridușul care prin cântec putea vorbi cu oricine... o luase și pe Pisi cu ei.

Nu știți cine e Pisi?

Ooo... este o pisică mov, care de mult timp stă cu spiridușii, îi ajută și are parte de multe aventuri.

LIBRIS

We know
books

Pe pajiște, în Pădurea Curcubeului, iepurașii se jucau toată ziua.

— Veniți aici, copilași, le spunea mama iepurașilor. Trebuie să avem grijă de flori. Ele sunt sursa noastră de culoare. Vorbiți cu ele, aduceți-le apă, cântați-le!

Iepurașii râdeau:

— De ce ții atât de mult la acele flori-cele-curcubeu?

— Cum să le cântăm?

— Mulțumiți soarelui, trebuie să avem grijă de tot ce ne înconjoară, spunea ea. Haideți să pregătim bomboanele de ciocolată pentru spiridușii din toată lumea...

Le pregătea singură. Doar un iepuraș timid și sfios împacheta fiecare bomboană în folie colorată.

*Nimeni nu înțelegea că ciocolata era așa de bună pentru că înăuntru se puneau iubire, armonie, zâmbete. Aceasta era poțiunea **magică**.*

Mama iepuroaică se simțea singură și, de câte ori gusta din bomboane, parcă aveau gustul tristeții, un pic amăru.

Pe bancă, iepurașul care o ajuta avea urechile lungi și lăsate, mereu trist.